

управлява своя църковенъ диоцезъ (11 и 131 новели на Юстинининъ Велики). На блаженейшия иллирийски първоюстинияновски архиепископъ, като на западенъ православенъ патриархъ, вселенската църква му е дала каноническо право да се счита православенъ патриархъ и на римската православна църква надъ православнитѣ християни, които населяватъ църковния диоцезъ на римската църква и сж останали вѣрни на православието и подиръ отпаданието на римския архиепископъ отъ вселенското църковно единство въ 1054 год. Запазени сж три грамоти отъ охридския патриархъ Паисий съ дата 9 юний 1566 година, до неговия намѣстникъ въ ю. Италия митрополитъ Тимотея, чрезъ когото охридския български патриархъ е управлявалъ църковно два милиона и половина православни Гърци и албанци въ ю. Италия. Тази църковна властъ на охридския патриархъ Паисий надъ православнитѣ християни въ ю. Италия е била припознавана и отъ италиянската политическа властъ. (Новия данния къ истории охридской архиепископии XVI, XVII и XVIII в. в. И. С. Пальмова С. П. Б. 1894 година). Блаженейшия западенъ първоюстинияновски архиепископъ, приемника на св. апостола Павла, ще да се счита и православенъ патриархъ надъ православнитѣ християни, които населяватъ църковния диоцезъ на Римската църква, до тогава, докато римския архиепископъ се разкае и пакъ си завземе своето почетно мѣсто въ православната вселенска църква, каквото той е занимавалъ въ вселенската православна църква до 1054 година.

ФИЛАДЕЛФИЙСКАТА—ИЛЛИРИЙСКА ПЪРВО-ЮСТИНИЯНОВСКА ИЛИ БЪЛГАРСКА ЦЪРКВА

(Апок. III гл., 7—14 ст.)

„Яко же ми отъ Иерусалима и окрестъ даже до Иллирика изпълнити благовествувниие Христово“. (Римл. XV глава, 19 ст.)

Иллирийската църква на Балканския полуостровъ е основана отъ св. апостола Павла отъ древнитѣ иллирийски българи, коренни жители на Иллирия на Балканския полуостровъ, които сж населявали старата класическа България, или втора Македония. При основанието на иллирийската цър-